predviđen preklopnik P_4 u 12 polažaja na koji su spojene Zenerove diode ZDx, čija se vrijednost kreće od 3,3 V pa naviše po skali vrijednosti. Na prijamu je cijev zakočena, jer je prednapon previsok zbog pada napona na diodi od 56 V. Pri odašiljanju se ta dioda kratko spaja jednim kontaktom releja REL_1. Budući da kroz diode teče struja u visini anodne struje, nemojte stavljati diode tipa ZD bez tranzistora u ovom spoju! Tranzistor mora biti na hladnjaku.

Na ulazu nije predviđen nikav krug za prilagođenje impedancije. Bolje bi bilo da jest, radi pravilnog prilagođenja između pobudnog uređaja i kvalitetnijeg izlaznog signala. Problem je praktične naravi - nismo imali preklopnik koji bi istodobno preklapao izvode na anodnom PI-filtru i na ulazu pojačala. Olakotna okolnost je što za postizavanje pune snage pojačalo treba 50 W, a po potrebi može se rabiti antenski prilagođivač (koji imaju gotovo svi suvremeni primoodašiljači) ili neka jeftina samogradnja, o čemu je već bilo govora na ovim stranicama. Stariji primoodašiljači s elektronskim cijevima u izlazu taj problem lako rješavaju. Omjer stojnih valova na ulazu je 1:2 do 1:3, ovisno o opsegu pa i primoodašiljači bez ugrađenog antenskog prilagođivača mogu ovdje istjerati punu snagu, bez obzira na zaštitu koja im smanjuje izlaznu snagu.

Pobudna snaga dovodi se preko jedne sekcije releja REL_1 i kondenzatora 10 nF/3 kV. Ovdje smo uzeli relej s dvostrukim kontaktima predviđenima za 8 A istosmjerne struje i napona namotaja 12 V. Kondenzatar mora biti izrađen od kvalitetnog VF izolatora i predviđen odašiljačku tehniku.

Svi spojevi elemenata na cijev izvedeni su izravnim lemljenjem.

Ispravljač za napajanje releja je razmjerno jednostavan pa ga nećemo previše hvaliti. Svijetleće diode upozoravaju na pojedina stanja: D_1 indicira da je uključen napon žarenja, a D_2 da se može aktivirati pojačalo. D_3 svijetli kad je pojačalo na odašiljanju. Boje dioda odaberite sami.

Prekidačem P_1 aktiviraju se: žarenje cijevi, ispravljač za releje i ventilator. Ventilator mora omogućiti dovoljno zraka za hlađenje cijevi. Koristili smo se kvadratnim ventilatom izmjera 140 mm × 140 mm, a može se staviti i veći aksijalni ventilator iIi turbina. Prekidačem P_2 dovodi se napon za aktiviranje releja u visokonaponski ispravljač, a P_3 nam služi za izbor rada s pojačalom ili samo s pobudnim uređajem (i to se zna dogoditi). Kad je prekidač P_3 otvoren, ne mogu se aktivirati releji na pojačalu i radi se samo s pobudnim uređajem.

Pojačalo se "okida" preko tranzistora BD436. Budući da mu je kolektor spojen na kućište, može se pričvrstiti izravno na masu radi hlađenja. Kad mu se baza spoji na masu, tranzisor provede i aktivira releje. Okidati se može i bez tranzistora, ali ovaj spoj nam omogućuje veću fleksibilnost u izboru releja, jer releji koji služe za okidanje pojačala u većini pobudnih uređaja uglavnom imaju ograničenje u pogledu struje kontakata. Utičnica PTT može biti bilo kakva, a mi smo uzeti *cinch*. Dioda D služi za zaštitu tranzistora.

Izbor elemenata za izlazni krug malo je kritičniji. Ono što možemo vidjeti u tvorničkim pajačalima, kod nas se ne može kupiti, a u inazemstvu koštaju poprilično. Primjerice, samo jedan kvalitetan band-preklopnik koštao bi više nego što smo mi potrošili za izradu cijelog pojačala! Tu će nam dobro doći malo povijesti i prekopavanja po kućnim spremištima.

Jasno, idealno bi bilo uporabiti vakuumske kondenzatore za C_3 i C_4 te preklopnik s nekoliko sekcija za izbor radnog opsega. Kako je nama pokretački motiv bila snaga, to smo se prilagodili manje elegantnom, ali besplatnom rješenju. Za preklopnike P_5, P_6 i P_7 uzeli smo keramički preklopnik promjera 60 mm u šest položja koji smo našli u odbačenim BC panelima. Za C_3 smo uzeli promjenljivi kondenzator kapaciteta 250 pF i razmaka ploča 1,5 mm, a za C_4 kondenzator od 600 pF s malim razmakom među pločama. Za C_4 može se staviti i kondenzator iz srednjovalnog cijevnog prijamnika ili nešto slično, ali bolje iz nekog odašiljača, jer takvi imaju bolje kontakte na osovini rotora. Idealno bi bilo imati kondenzator od oko 2 000 pF, jer time otpada dio kondenzatora koji se spajaju na C_4 na nižim opsezima. Ako se za C_3 odabere kondenzator manjega kapaciteta, bit će potrebno dodati još pokoji kondenzator na 7 MHz.

Između anoda cijevi i PI-filtra treba staviti kvalitetan VF kondenzator C_{10}, najbolje tipa "pepeljara" ili kako to na engleskom kažu *door-knob*. *Mika* kondenzatori na ovom mjestu uglavnom gore, bez obzira na deklarirani radni napon. Kondenzator je na anodu cijevi spojen preko obujmice kojom se obuhvaća hladnjak cijevi (mjedena traka širine 5 mm i jedan vijak s maticom).